

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7P/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719201244
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2719201244.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. V. J., N.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: J.. F. S., N.. X.X.XXXX, A. B. XXXX/XX, S., zast. advokátom JUDr. Jánom Pekarom, AK so sídlom Potočná 191/39, Skalica P. V. J., N.. XX.X.XXXX, A. K. XXX/XX, K., o návrh matky na zvýšenie výživného na mal. V., o návrhu otca na zverenie V.. V. do striedavej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

Súd zvyšuje výživné otcovi na mal. V. zo sumy 130 eur na sumu 180 eur mesačne s účinnosťou od 1.9.2019, ktoré je splatné k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred od právoplatnosti tohto rozsudku.

Nedoplatok na zročnom výžinom za obdobie od 1.9.2019 do 30.11.2019 v sume 150 eur, súd povoľuje otcovi splácať v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd zamietá návrh otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti.

Otec je oprávnený stýkať sa s mal. V. každý rok od 30.4. od 15:00 hod. do 1.5. do 18:30 hod., od 20.5. od 15:00 hod. do 21.5. do 18:30 hod., od 31.5. od 15:00 hod. do 1.6. do 18:30 hod., od 10.6. od 15:00 hod. do 11.6. do 18:30 hod., od 25.10. od 15:00 hod. do 26.10. do 18:30 hod., od 7.12. od 15:00 hod. do 8.12 do 18:30 hod.

Matka je povinná maloletého na každý styk riadne pripraviť a osobne ho alebo prostredníctvom svojej matky odovzdať otcovi dieťaťa alebo rodičom otca dieťaťa v mieste jej bydliska a otec dieťaťa je povinný maloletého vrátiť matke na tom istom mieste v stanovenom čase.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 6P/23/2013-145 zo dňa 10.7.2013 v časti o výške výživného na mal. V..

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 2P/81/2016-50 zo dňa 15.6.2017 v časti formy styku a rozširuje v časti rozsahu styku otca s dieťaťom.

Súd nariaďuje rodičom mal. V. výchovné opatrenie formou podrobenia sa sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Senica s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku v trvaní šesť mesiacov, s cieľom zlepšenia schopnosti ich vzájomnej komunikácie.

o d ō v o d n e n i e :

1. Matka sa návrhom doručeným súdu domáhala zvýšenia výživného otcovi na mal. V. z 130 eur na 180 eur mesačne s účinnosťou od 1.9. 2019 z dôvodu podstatnej zmeny pomerov u maloletého od posledného rozhodovania súdu o výživnom, dieťa primerane veku vyrástlo, zvýšili sa potreby na jeho výchovu, výživu, odievanie.

2. Otec s návrhom na zvýšenie výživného nesúhlasil a zároveň navrhol zveriť mal. V. do striedavej osobnej starostlivosti. Návrh odôvodnil tým, že má vlastný rodinný dom, kde má dieťa zariadenú vlastnú izbu. Vie sa o syna postarať aj ak by ho nemohol osobne vybrať v škole a to za pomoci svojich rodičov, ako to robí aj matka.

3. Matka s návrhom otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti nesúhlasila. Otec nesúhlasil so zvýšením výživného.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov a kolízneho opatrovníka dieťaťa, vypočutím maloletého V., pripojenými spismi OS Skalica sp. zn.: 2P/81/2016, 6P/15/2014, rozsudkom OS Břeclav č. k. 0 P/11/2018-67 z 4.4.2018, rozsudkom OS Skalica č. k 2P/81/2016-50 z 15.6.2017, mailovou komunikáciou medzi rodičmi dieťaťa, potvrdením o príjme matky, rodným listom dieťaťa, výplatnými páskami otca za mesiace: 12/2018, 2-9/2019, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Naposledy bolo výživné na mal. V. upravené rozsudkom OS Skalica č. k. 6P/23/2013-145 zo dňa 10.7.2013 (právoplatný dňa 9.8.2013), ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bolo určené výživné na dieťa v sume 130 eur mesačne. Ani jeden z rodičov okrem V. V. iné deti nemal. V. V. mal skoro tri roky. Dieťa bolo ešte v starostlivosti matky, ale denne chodil na 2 hodiny do jasli, s čím mala matka mesačne výdavky za poplatok v sume 70 eur. Od 1.9.2013 mal nastúpiť do materskej škôlky, kde sa mali platiť poplatky po 45 eur mesačne. Matke končila rodičovská dovolenka, poberala ešte rodičovský príspevok 199,60 eur mesačne a rodinné prídavky a na dieťa v sume 23,10 eur mesačne. Otec dieťaťa jej na malého platil výživné po 100 eur mesačne. Čiže matka mala v tom čase mesačný netto príjem 322,70 eur. Otec pracoval ako SZČO v Rakúsku (roznášal letáky), mal mesačný brutto príjem cca 1.100 eur.

6. Styk otca s maloletým bol naposledy upravený rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 2P/81/2016-50 zo dňa 15.6.2017 (právoplatný 23.6.2017), takto: na každý páry týždeň počas šk. roka od piatku od 15:00 hod. do nedele do 18:30 hod. , každý utorok počas šk. roka od 15:00 hod. do 18:30 hod. , každý nepáry týždeň v roku v štvrtok od 15.00 hod. do 18.30 hod. , každý nepáry rok počas Veľkonočnej nedele od 09:00 hod. do 18:30 hod., každý páry rok počas Veľkonočného pondelka od 09:00 hod. do 18:30 hod. , každý páry rok od 23.12. od 09:00 hod. do 25.12. do 18:30 hod. , každý nepáry rok od 28.12. od 09:00 hod. do 03.01. nasledujúceho roku do 18:30 hod. , každý rok počas letných prázdnin od 01.07. od 09:00 hod. do 10.07. do 19:00 hod., od 21.07. od 09:00 hod. do 31.07. do 19:00 hod., od 11.08 od 09:00 hod. do 21.08. do 19:00 hod., každoročne od 31.10.od 9.00 hod. do 1.11. do 12.00 hod., s tým, že matka je povinná maloletého na styk otca riadne pripraviť a otcovi odovzdať v mieste jej bydliska a otec je povinný maloletého vrátiť matke na tom istom mieste v stanovenom čase .

7. V súčasnosti matka býva so synom v 2 izbovom byte, ktorý je jej výlučným vlastníctvom. Matka má mesačne výdavky s bývaním na nájomné 160 eur , elektrinu 20 eur, internet a TV v sume 30 eur, plyn 11 eur. Ročne platí komunálny odpad na dve osoby, naposledy v sume 50,58 eur. Matka má netto mesačný príjem vo výške 939,38 eur (za obdobie 10/018 - 8/2019) . Otec jej platí pravidelne výživné po 130 eur mesačne a na syna pobera rodinné prídavky. Pred tým pracovala po dobu 6 rokov vo firme svojho bývalého partnera (Bazaria Kopčany), kde mala podľa jej slov netto mesačný príjem cca 1300 eur. Matka ako dôvod odchodu od zamestnávateľa so zárobkom mesačne netto 1300 eur uviedla, že sa spolu rozišli. Ako druhý dôvod zmeny zamestnania uviedla, že u pôvodného zamestnávateľa v Kopčanoch robila aj v sobotu. Počas sobôt, ktoré nebol maloletý u otca a ak bola matka v práci, tak bol jej syn s jej matkou od 9,00 hod. do 12,00 hod. V terajšom zamestnaní má matka pracovný čas, musí byť na pracovisku od 9,00 hod. do 14,00 hod.

8. Otec býva v spoločnej domácnosti s priateľkou v rodinnom dome , ktorý je jeho výlučným vlastníctvom. Jeho partnerka je zamestnaná, na domácnosť mu ničím neprispieva a bývajú spolu približne pol roka. Mesačne spláca hypotéku čerpanú na kúpu domu v sume 200 eur . Otec má mesačné výdavky spojené s bývaním v dome na plyn 46 eur, internet 15 eur, elektrinu a vodu 50 eur, spláca leasing na auto po 100 eur mesačne. Ročne platí daň z nehnuteľnosti 26,91 eur a komunálny odpad 21 eur, revíziu komínov 21 eur. Otec má stredoškolské vzdelanie s maturitou, strojárské zameranie. Podľa tvrdenia otca pracuje ako zamestnanec rakúskej pošty ako doručovateľ a má netto mesačný príjem 1280 eur. Podľa jeho slov má pracovnú dobu od 6,00 hod. do 14,00 až 15,00 hod. a v niektoré dni končí aj o 13,00 hod. K nákladom na svoje zamestnanie uviedol, že má mesačné výdavky na cestovanie do práce 250-300 eur, lebo väčšinou dochádza do práce sám. Výdavky so stravou mimo domu má 300 eur mesačne. Otec nebyvanie na podnájme v Rakúsku odôvodnil tým, že ho to tam nebaví a chce byť viac so synom. Podľa slov otca rozmyšľal sa zamestnať na Slovensku, ale tu by robil na zmeny, nenašiel by prácu od 6,00 hod. do 14,00 hod., na okolí prepúšťanú a ako príklad mzdy v firme Eismann uviedol 700 eur.

9. Na otázku advokátky matky, prečo si pri dennom dochádzaní od práce v Rakúsku nevybaví „Pendlerpauschal“ (pozn. súdu : nárokovateľný paušál u zamestnancov denne dochádzajúcich v Rakúsku za prácou) otec uviedol , že je to zložité to vybaviť a musel by nájsť niekoho, kto vie dobre nemecky. Dodal, že v Rakúsku pracuje na pošte už piaty rok. Až na dotaz súdu otec uviedol, že má u zamestnávateľa aj 13. a 14. plat vo výške svojho platu.

10. Otec má okrem mal. V. vyživovaciu povinnosť aj k mal. N. J.N., N.. XX.X.XXXX, na ktorú je povinný platiť výživné 3800 Kč (78,90 eur) mesačne v zmysle rozsudku OS Břeclav č. k. 0 P/11/2018-67 z 4.4.2018 .

11. Obaja rodičia sa vyjadrili osobitne k reálne prebiehajúcej styku otca s dieťaťom:

11.1. Podľa vyjadrenia matky sa v súčasnosti realizuje styk otca s maloletým každý druhý týždeň od piatku do nedele s prespaním, cez týždeň každý utorok a každý druhý týždeň v štvrtok , ale otec nedodržuje čas prevzatia 15,00 hod. a tiež čas, kedy má syna vrátiť. Syna vozí naspäť až okolo 20,00 hod. Matka súdu potvrdila tvrdenia otca, že trvá, aby ona odovzdala dieťa otcovi aj cez týždeň berúc zreteľ na to, aby bol maloletý odovzdaný v poriadku. Matka poukázala na fakt, že otec si cez týždeň chodí pre syna na miesto 15,00 hod. až o 16,00 hod. alebo dokonca 16,30 hod. Svoje tvrdenie o neskoršom odovzdávaní preukázala aj SMS správami od otca. Matka vidí problém v tom, aby vyberali syna z družiny o 15,00 hod. rodičia otca z dôvodu ich vysokého veku a nevie si predstaviť odvoz, ak by otec otca (starý otec dieťaťa) ochorel, keďže zo starých rodičov len on je vodičom. Matka nevidí problém, aby otcovi rodičia prišli pre maloletého a vyzdvihli si ho u nej alebo u jej matky, pokiaľ tá vybrala malého z družiny. Poukázala však na fakt, že mal. V. by so starými rodičmi nešiel dobrovoľne a oni ani nevedia, kde má V. triedu, kto ho učí, nikdy ho neboli vyzdvihnúť. Podľa slov matky synovi sa nepáči, keď starí rodičia na ňu pred ním nadávajú a preto chce ísť len s otcom.

11.2. Podľa slov otca sa s synom stretáva len v rámci súdom určeného rozsahu styku, na inom rozsahu sa s matkou dohodnúť nedá. Žiadal rozšíriť mu styk so synom každý rok na veľkonočný pondelok. So synom si píše úlohy aj cez týždeň. Ako ďalší dôvod jeho návrhu na striedavú osobnú starostlivosť uviedol, že s matkou sa nedá dohodnúť na styku mimo rozsahu súdneho rozhodnutia a ani si dieťa nemôže vybrať z družiny, lebo matka ide striktnie podľa rozsudku („že matka dieťa odovzdá“). Pritom W. V. V. chodí do družiny aj matkina matka. Otec potvrdil, že v poslednom čase vracia syna späť o pol hodinu až hodinu neskôr a to aj cez týždeň, ale už naučeného. Tiež si ho vyzdvihuje neskôr približne o hodinu, t.j. cca o 16,00 hod. Poukázal na to, že má rodičov a sestry, teda aj tí by mu mohli syna vyzdvihnúť v súdom určenom čase cez týždeň. Zmenu v neskoršom preberaní syna odôvodnil otec tým, že od leta 2019 pracuje na inej filiálke zamestnávateľa a preto nestíha prísť pre syna na 15,00 hod. Otec poprel, že by maloletý nemal rád jeho rodičov dodajúc, že k nim chodí.

11.3. Obaja rodičia zhodne uviedli, že ohľadom ich syna komunikujú hlavne cez SMS správy, osobne sa nestretávajú. Z vyjadrení samotných rodičov však súd v rámci konania zistil, že sa niekoľko krát stalo, že si vzájomne do telefónu nadávali, osočovali ako seba tak blízke osoby. Otec dokonca dal za prítomnosti svojho 9 ročného syna, svojich rodičov a ďalších svojich príbuzných na hlasný odposluch telefónny hovor, keď mu matka dieťaťa nadávala. Z vyjadrení otca vyplynulo, že jeho rodičia zase podali na matku dieťaťa trestné oznámenie vzhľadom na obsah jej vyjadrenia na ich osoby.

11.4. Otec uviedol, že pokiaľ mu súd nedá dieťa do SOS, tak chce syna v štátne sviatky, ktoré sú v Rakúsku, lebo vtedy nepracuje a môže si syna zobrať už o deň skôr, byť so synom, na druhý deň ráno ho zaviesť do školy, po obede si ho vyzdvihnúť a večer ho vrátiť matke. Konkrétne uviedol ako sviatky v Rakúsku tieto dni: 1.5., 21.5., 1.6., 11.6., 26.10., 8.12.

11.5. Matka dieťaťa nesúhlasila s takýmto rozšírením styku otca s dieťaťom z dôvodu, že otec len klame a pre syna si ani nechodí v súdom určenom čase. Ďalší dôvod jej nesúhlasu je v tom, že maloletý je školou povinné dieťa so zaužívaným režimom a ona to nechce meniť.

12. Z obsahu výplatných pásov otca od zamestnávateľa súd zistil, že otec súdu nepredložil výplatné pásky za posledných 12 mesiacov, ako to súd požadoval. Predložil ich len za obdobia: 12/2018, 2-9/2019, t.j. len za 9 mesiacov. Výplatnú pásku za 1/2019 (v ktorej sa premieta 14. plat) otec nepredložil dodajúc, že 14 plat má obdobný ako 13. plat. Z jednotlivých výplatných pásov súd zistil jeho nasledovné netto príjmy: za 12/2018: 1667,30 eur, za 2/2019: 1633,78 eur, za 3/2019: 1705,70 eur, za 4/2019: 2382,61 eur, za 5/2019: 1522,06 eur, za 6/2019: 2665,92 eur, za 7/2019: 1278,81 eur, za 8/2019: 1278,81 eur, za 9/2019: 1278,78 eur. Pri výplatnej páske za 6/2019 otec doložil len jej prvú stranu a preto si súd pri zistení mzdy za tento mesiac pomohol numerickým výpočtom (vyplýval z ostatných výplatných pásov), kedy od sumy 3804,79 eur odpočítal sumu 1138,87 eur a dostal sumu 2665,92 eur.

13. Mal. V. chodí do 3. ročníka ZŠ. V škole sa stravuje, matka mu platí za obedy mesačne cca 22,20 eur. Martin navštevuje školský klub, za čo matka platí mesačne 8 eur. V septembri synovi platila ZRPŠ v sume 15 eur. Matka uviedla, že niekedy aj oslovila otca príspeť dieťaťu na oblečenie, ale on odmietol. Otec k tomu dodal, že ak má prostriedky a môže, tak pomôže. Podľa vyjadrenia kolízneho opatrovníka tento nezistil nedostatky vo výchove dieťaťa.

14. Vzhľadom na rozdielne predstavy rodičov o budúcej úprave styku otca s dieťaťom a starostlivosťou o maloletého súd rešpektujúc právo dieťaťa k veci sa vyjadriť, pristúpil k výsluchu maloletého V.. Súd konajúc v najlepšom záujme dieťaťa zisťoval jeho názor a predstavu, u koho chce bývať alebo či by chcel skúsiť striedavú osobnú starostlivosť resp. prečo nie. Pri výsluchu dieťaťa bol osobne prítomný kolízny opatrovník dieťaťa. Mal. V. k veci uviedol, že do školy ho vodí matka a tiež ho vyberá z družiny ona alebo jej matka (stará matka). Do družiny chodí ráno, pokiaľ si chce matka nadrobiť, aby ho mohla zo školy skôr vybrať. Väčšinou chodí do družiny po obede. V škole sa aj stravuje, v družine si popíše úlohy. V. potvrdil, že chodí k otcovi na víkend, kedy tam s ním býva aj družka otca, otcova druhá dcéra. On chodí k otcovi aj cez týždeň, úlohy si robí u neho sám. Tiež súdu potvrdil, že cez týždeň ho otec vyzdvihuje okolo 16,00 hod. na miesto 15,00 hod. a tiež ho neskôr matke vracia, napr. o 19,00 hod. alebo 20,00 hod. V. ďalej uviedol, že raz ho prišiel zobrať aj do družiny, ale mohol s ním ísť, až keď do družiny prišla jeho babka. Dodal, že jeho matka teraz niekoho má, ale k nim nechodí. Matka mu dáva vreckové týždenne 10 eur a otec len niekedy. Osobitne k striedavej osobnej starostlivosť (ďalej len „SOS“) maloletý uviedol, že otec sa s ním o tom bavil už cez leto 2019 a už vtedy otcovi povedal, že to nechce. Ale táto ho stále prehováral, aby povedal že chce SOS. Svoj nezujem o SOS maloletý odôvodnil tým, že otec pracuje v Rakúsku, chodí do práce ráno o 4,00 hod. a tak by ho vozili otcovi rodičia (do školy, zo školy) a teda bol by vlastne s nimi a nie s otcom. Cez leto chodil s otcom tak skoro ráno do jeho práce a istý čas cez leto musel byť preto aj u jeho rodičov. Maloletý chce, aby ostal upravený styk tak ako je to doposiaľ. Pokiaľ chce ostať u otca dlhšie, tak zavolá mame a ona mu to dovolí.

15. V rámci záverečného vyjadrenia matka zotrvala na návrhu na zvýšení výživného vzhľadom na preukázaný príjem otca, žiadala návrh otca na SOS zamietnuť. Otec trval na svojom návrhu vrátane úpravy styku v dne, keď je v Rakúsku sviatok a on má voľno.

16. Kolízny opatrovník navrhol zamietnuť návrh otca a SOS rešpektujúc vyjadrenie maloletého, že aktuálna situácia stretávania sa s otcom mu vyhovuje. Zároveň navrhol zvýšiť výživné primerane potrebám dieťaťa, vzhľadom na možnosti a schopnosti otca. Kolízny opatrovník navrhol súdu v záujme maloletého zvážiť uložiť rodičom dieťaťa výchovné opatrenie a to povinnosť podrobiť sa sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu za účelom zlepšenia komunikácie.

17. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

18. Zo zákona o rodine vyplýva, že vodiacou zásadou na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka a nemajú možnosť ju zvyšovať - je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni, zákon totiž neustanovuje rodičom povinnosť zvyšovať životnú úroveň dieťaťa.

19. Podľa § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

20. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

21. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

22. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

23. Podľa § 77 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine sa právo na výživné nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

24. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

25. Podľa § 78 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

26. Predmetom sporu je návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa otcovi a návrh otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov.

27. Najprv sa súd vyporiadal s návrhom matky:

28. Pri skúmaní dôvodov návrhu matky na zvýšenie súd prihliadal na odôvodnené potreby oprávneného (dieťaťa) i na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (otca). Pod odôvodnenými potrebami oprávneného, teda maloletého dieťaťa je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky, okuliare a pod., ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport, kultúru. Možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii. Zmenou pomerov môže byť subjektívna okolnosť na strane povinného, resp. okolnosť na strane oprávneného alebo objektívna, a to vývoj životných nákladov. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strata zamestnania a súd musí obligatórne skúmať jej príčiny. Takisto ňou môže byť dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov, atď. Zmena výšky výživného alebo jeho úplne zrušenie je vo všeobecnosti možné najskôr od času, kedy došlo k zmene pomerov. Tieto všetky skutočnosti súd vzhľadom na dôvody návrhu i zisťoval.

29. Vzhľadom na charakter návrhu súd vykonal porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania na základe vykonaného dokazovania. Samotná zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená subjektívnymi okolnosťami na strane povinného či oprávneného alebo objektívne, napr. vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného.

30. Súd skúmal zmenu pomerov, ktorá nastala pri výživnom za cca 6 rokov, ktoré uplynuli od poslednej úpravy výživného na strane mal. V. i na strane rodičov, lebo vtedy sa naposledy zisťovali ich pomery. Súd zistil, že u mal. V. došlo k podstatnej zmene pomerov v tom, že úmerne veku vyrástol, zvýšili sa výdavky na jeho ošatenie, hygienu, vzdelanie, začal chodiť na základnú školu, zvýšili sa výdavky na stravovanie. Mal. V. navštevuje už 3. ročník základnej školy, v škole sa stravuje, chodí do družiny (školský klub). S nástupom na základnú školu sa matke zvýšili výdavky na povinné učebnice, školské pomôcky, exkurzie, avšak pri nástupe do školy si návrh na zvýšenie nepodala. Skoršie nepodanie si návrhu odôvodnila tým, že jej finančne pomáhal aj jej vtedajší partner. Mal. V. nemá zdravotné problémy, s ktorými by mali zvýšené výdavky. Na výdavky na dieťa súd započítal aj polovicu matkou deklarovaných a preukázaných výdavkov spojených s bývaním v byte, poplatkami za komunálny odpad vo výške 112,50 eur (spôsob výpočtu je: 225 eur (výdavky špecifikované v ods. 7 odôvodnenia tohto rozsudku a to : 160 eur + 20 eur + 30 eur+11 eur + (ročný poplatok 50,58 eur/12 mesiacov deleno 2 osoby = 112,50 eur). Matka má sním mesačne pravidelné výdavky na školské obedy cca 22,20 eur, za školský klub 8 eur, septembri mu platila ZRPŠ v sume 15 eur (15 eur deleno 10 školských mesiacov = 1,50 eur mesačne). Ďalšie objektívne výdavky má u syna s ošatením, obuvou, školskými pomôckami, a v neposlednom rade so stravou. Ak si súd výpočtom ustálil, že polovica poplatkov matky s bývaním je na syna (112,50 eur), mesačná strava na zdravé vyvíjajúce sa dieťa pri dnešných cenách základných potravín je minimálne 150 eur a počítajúc ešte s oblečením, hygienickými a pracími potrebami, súd dospel k záveru že reálne výdavky na deväťročného zdravého chlapca sú v tomto konkrétnom prípade cca 300 eur (vrátane výdavkov na bývanie). Súd vychádzal z toho, že dieťa má znášať životnú úroveň svojich rodičov, ktorá je za terajšieho stavu dobrá (každý má príjem viac ako 800 eur mesačne netto). Každý z rodičov je povinný sa rovnodielne podieľať na výdavkoch dieťaťa a v tomto prípade to pre každého z rodičov predstavuje sumu cca 150 eur mesačne. Súd podporne vychádzal z toho, že otec doteraz platí na 9 ročného V. 130 eur výživné , avšak na svoju len dvojročnú dcéru 78,90 eur.

31. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že došlo k zmene pomerov u matky v tom, že sa jej zvýšil príjem na 354,76 eur (307,40+47,36. Matke nevznikla ďalšia vyživovacia povinnosť. Otcovi od posledného rozhodnutia o výživnom v roku 2013 vznikla ďalšia vyživovacia povinnosť k dcére N. (N.. XX.X.XXXX), na ktorú platí výživné v sume 3800 Kč (78,90 eur) mesačne. Na deväťročného V. platí stále výživné 130 eur mesačne. Ani jeden z rodičov svoj osobný stav nezmenil.

32. U matky došlo k zvýšeniu príjmu, lebo v čase posledného rozhodovania roku 2013 jej končila materská, ktorú poberala spolu s rodinnými prídavkami a výživným na otca 100 eur. Celkovo mala pôvodne príjem 322,70 eur. Pri komparácii s minulým obdobím súd zistil, že jej príjem sa zvýšil, teraz má netto mesačný príjem 1.093,72 eur (špecifikované v ods. 7 odôvodnenia tohto rozsudku; u zamestnávateľa 939,38 eur + výživné na syna 130 eur + rodinné prídavky 24,34 eur).

33. U otca došlo k zmene pomerov oproti roku 2013 v tom, že otcov príjem sa zvýšil z pôvodných cca 1.100 eur brutto mesačne dosahovaných na sumu 1713 eur mesačne, ktorú dosahuje ako poštový doručovateľ v Rakúsku. Z dokazovania súd zistil, že otcove tvrdenie o jeho netto mesačnom príjme 1280 eur sa nezakladá na skutočnosti. Otec takýto príjem deklaroval predložením len posledných troch výplatných pásov. Prezentoval svoje mesačné výdavky na cestovanie do práce v sume 250-300 eur a na stravu mimo domu 300 eur mesačne, t.j. celkovo 550 eur až 600 eur pri ním deklarovanom príjme 1280 eur mesačne. Až na opätovnú výzvu súdu (prvá mu bola doručená s predvolaním na termín) doložil výplatné pásky za viaceré mesiace, ale len za 9 mesiacov, pričom len jedna obsahovala jeho 14. príjem. Pri zisťovaní príjmu rodičov súd vychádza u otca z ním predložených výplatných pásov (špecifikované v ods. 12 odôvodnenia tohto rozsudku) za obdobie december 2018 a za obdobie február až september 2019 . Súd si ustálil jeho netto mesačný príjem za vyššie uvedené obdobie vo výške 1712,64, zaokrúhlene 1713 eur. Teda otec súd nepresvedčil vo svojom tvrdení, že jeho príjem je mesačne len 1280 eur, hlavne ak súd musí vychádza pri výpočte z určitého dlhšieho obdobia a nie z posledných troch výplatných pásov otca. Súd sa podrobne vypořiadal s výdavkami otca , avšak pri výdavkoch na bežný chod domácnosti ich vyhodnotil za objektívne len v polovici z dôvodu, že s ním býva v jednej domácnosti jeho družka, ktorá by sa mala na týchto výdavkoch rovnodielne podieľať. Je len vecou otca a dohodou s jeho partnerkou, že ona na bývanie neprispieva, avšak na účely rozhodovania o výživnom preto súd jeho výdavky s bývaním zhodnotil za dôvodné len v jednej polovici (okrem hypotéky 200 eur mesačne na jeho byt). Súd neprihliadal ani na otcove splátky na auto, lebo výživné na dieťa má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov.

34. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že je tu dôvod na zvýšenie výživného otcovi. V ustálenej súdnej praxi ohľadom určovania výživného je zaužívané, že výživné sa určuje v rozmedzí cca 20 % (pri žiakovi základnej školy) z čistého príjmu otca deleno počet detí. Súd postupoval týmto myšlienkovým pochodom a zistil, že 20 % z 1713 eur je 342,60 eur, deleno dve deti = 171,26, zaokrúhlene 171 eur na každé dieťa. Podporne súd prihliadal na to, že otec platí na dvojročnú dcéru výživné 78,80 eur a na 9-ročného V. 130 eur, čo je len cca o cca 50 eur viac. Po sčítaní súm 130 eur a 78,80 eur dostal sumu 208,80 eur a nakoľko si podporne vypočítal výživné na obe deti celkovo 342,60 eur, má súd za to, že je tu u otca priestor zvýšiť výživné na mal. V. na 180 eur, ako to aj žiadala matka.

35. Súd sa zaoberal aj myšlienkou možnej tvorby úspor v zmysle § 63 ods. 3 zákona o rodine, ale vzhľadom na výdavky na dieťa, jeho vývinové a výživné potreby v jeho mladom vyvíjajúcom sa veku súd dospel k záveru, že suma 180 eur nie je tak vysoká, aby nebola matkou na dieťa mesačne spotrebovaná. Hlavne pri súčasných cenách len samotných základných potravín.

36. Nakoľko súd zvýšil výživné otca od 1.9.2019 v zmysle návrhu matky (aj keď bol návrh matky doručený súd koncom augusta 2019), súd vyčíslil otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 1.9.2019 do 30.11.2019 v sume 150 eur. Nedoplatok bol vyčíslený za obdobie do 30.11.2019 z dôvodu, že rozhodoval 10.12.2019, t.j. do 15 dňa v mesiaci. (K sume 150 eur ako nedoplatku súd dospel nasledovným výpočtom: pri riadnom platení bežného výživného 130 eur a zvýšenom výživnom 180 eur , mesačný rozdiel predstavuje sumu 50 eur x mesiace 9,10,11/2019 = 150 eur.) Nedoplatok na zročnom výživnom súd povolil otcovi splácať mesačne po 50 eur, lebo v prvom rade je nutné platiť si bežné výživné .

37. V ďalšom sa súd vypořiadal s návrhom otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, pritom vychádzal z nižšie uvádzaných ustanovení.

38. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

39. Inštitút striedavej osobnej starostlivosti je v slovenskom rodinnom práve pomerne nový, zavedený do § 24 ods. 2 Zákona o rodine novelou č. 217/2010 Z.z. Striedavá osobná starostlivosť, ako už názov napovedá, je taká úprava osobnej starostlivosti o dieťa, keď je dieťa v osobnej starostlivosti každého z rodičov po určitú presne určenú dobu. Zabezpečuje dieťaťu primeraný kontakt s obidvoma rodičmi, redukuje porozvodovú traumatizáciu detí, prispieva k citovej vyrovnanosti a zdravému psychickému vývoju detí. V Českej republike, kde majú súdy so striedavou osobnou starostlivosťou už viac ako desaťročné skúsenosti, sa zaujal názor, že zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov nesmie byť ústupkom ich vzájomnej rivalite, ale vyjadrením kvalitného a pozitívneho vzťahu rodičov k dieťaťu. To predpokladá toleranciu, vyspelosť a dobrú vôľu všetkých zúčastnených. Rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa by malo vychádzať z ich spoločnej vôle a dohody, schopnosti spolu komunikovať a spolupracovať a nezapájať dieťa do svojich vzájomných problémov (rozhodnutie Ústavného súdu ČR z 27. januára 2005, sp. zn. I. ÚS 48/04).

40. Dohovor o právach dieťaťa prijatý v New Yorku 20. novembra 1989 vyhlásený pod č. 104/1991 Zb. v článku 3 ods. 1 ustanovuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Orgánom štátu je určený aj článok 18 ods. 1 tohto dohovoru, ktorý predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Rodičia alebo v zodpovedajúcich prípadoch zákonní zástupcovia majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť záujem dieťaťa.

41. Aj Listina základných práv a slobôd v článku 32 ods. 1 v spojení s odsekom 4 ustanovuje, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o deti a ich výchova je právom

rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti ich vôli iba rozhodnutím súdu na základe zákona. Ak súdy pripustia vplyv samotného tvrdenia matky na rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby jej dôvody boli podrobené skúmaniu spôsobilosti zasiahnuť do záujmov dieťaťa, teda ak by im stačil len nesúhlas matky so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, nemôžu ani zistiť, ktorý z rodičov poskytuje v záujme dieťaťa väčší výchovný priestor druhému rodičovi (za predpokladu, že obidvaja majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem a sú na to spôsobilí).

42. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

43. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

44. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

45. Podľa § 36 ods. 1 veta prvá a druhá Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

46. Nové znenie § 24 ods. 2 Zákona o rodine jednoznačne ustanovuje, že súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov za splnenia predpokladov: 1. ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a majú obidvaja rodičia záujem o osobnú starostlivosť o dieťa, 2. ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa.

47. Úlohou súdu bolo zaoberať sa tým, či sú splnené kumulatívne (súčasne) všetky predpokladmi na rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti: jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa (pritom predpokladom nie je záujem obidvoch rodičov o striedavú osobnú starostlivosť ale záujem o osobnú starostlivosť, t.j. že obidvaja rodičia chcú mať dieťa u seba), súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti.

48. Súd prihliadal na to, že so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí len otec, preto bolo povinnosťou súdu skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Z tohto dôvodu vykonal dokazovanie výsluchom samotných rodičov, výsluchom dieťaťa, názorom kolízneho opatrovníka a prokurátora. Na základe vykonaného dokazovania, v prvom rade berúc do úvahy vyjadrenia rodičov súd dospel k záveru, že samotná striedavá osobná starostlivosť nateraz nie je v prospech dieťaťa. Súd pritom prihliadal aj na to, že dieťa má u oboch rodičov svoju izbu a prispôsobené vhodné podmienky na bývanie. Dieťa má vytvorenú silnú citovú väzbu k oboj rodičom. Z vykonaného dokazovania súdu vyplynulo, že obaja rodičia sa vedia o dieťa postarať.

49. Matka svoj nesúhlas s striedavou osobnou starostlivosťou odôvodňovala okrem iného tým, že otec odchádza do práce ráno okolo 4,00 hod. , vracia sa neskôr než o 15,00 hod. býva v inej obci než je mesto, v ktorom dieťa navštevuje školu a tak by syna musel voziť ráno do školy cca 70 ročný starý otec (otec otca) .

50. Súd vychádzal z myšlienkového pochodu, že zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičom je skôr ich právo, ak sú splnené podmienky podľa §24 ods. 2 Zákona o rodine. Nesúhlas matky s SOS z dôvodu, že sa nevedia dohodnúť s otcom súd neakceptuje, lebo vo všeobecnosti, to - že rodič s druhým rodičom nekomunikuje nemôže byť dôvodom upierať dieťaťu práva na každého z rodičov v rovnakom rozsahu. Z vykonaného dokazovania súdu skôr ale vyplýva, že komunikácia medzi rodičmi je.

51. Súd rešpektujúc právo mal. V. na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom prihladajúc na jeho záujmy, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako aj na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd pri skúmaní dôvodnosti návrhu rešpektoval tiež právo maloletého na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov (rodičov nie príbuzných) i právo na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi. Keďže práve záujem maloletého je prvoradým faktorom, predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení do striedavej osobnej starostlivosti je hlavne vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb dieťaťa.

52. Aj vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti súd berúc do úvahy vek a rozumovú vyspelosť maloletého dal priestor samotnému dieťaťu, aby sa k návrhu otca vyjadril. Mal. V. súdu jasne a zrozumiteľne prejavil svoju vôľu, aby v súčasnosti všetko ostalo tak ako to je. Nechce striedavú starostlivosť, chcel ostať bývať u maty a k otcovi len chodiť. Ako jeden z hlavných dôvodov svojho nesúhlasu maloletý pekne rozumne uviedol, že otec chodí skoro do práce, je v práci dlho, preto by bol počas SOS vlastne u otca viac z jeho rodičmi než s octom. Tiež uviedol, že do školy do S. by ho z miesta bydliska otca (K.) museli denne vozit'. Maloletý súdu zdôraznil, že s otcom sa o SOS rozprával už cez leto a už vtedy mu povedal, že SOS nechce.

53. Súd rešpektuje práva mal. V. mu plynúce prvotne z Dohovoru o právach dieťaťa, hlavne mať možnosť sa vo svojom veku už vyjadriť k tak dôležitému návrhu akým je návrh otca na SOS. V. najlepšie pozná pomery v domácnosti rodičov, je priamym svedkom vzájomných komunikácií medzi rodičmi. Preto aj súd veľmi podrobne a opatrne zvažoval návrh otca a nakoniec dospel k záveru, že v súčasnosti nie je vytvorený priestor na zverenie dieťaťa do SOS. Súd pritom vychádzal z týchto myšlienkových pochodov: Mal. V. má 9 rokov, navštevuje základnú školu v mieste svojho bydliska M. S., kam ho vozí denne matka a vyberá buď matka alebo stará matka. Väčšinou ostáva v družine dlhšie a ráno chodí do družiny, len ak si ho matka berie domov skôr. Súd mal objektívne preukázané (pr. aj od otca doloženými bločkami o kúpe PHM v Rakúsku ráno okolo 4,00 hod), že otec dieťaťa reálne chodí denne do práce do Rakúska s odchodom z domu okolo cca 4,00 hod. Teda súd si dal otázku, čo to znamená pre maloletého. Ak by bol maloletý dnes zverený do SOS, musel by sa ráno vstávať skôr než keď býva u matky a do školy by ho musel vozit' starý otec (otec otca), lebo stará matka vodičské oprávnenie nemá. Tak isto po obede by ho musel starý otec v škole z družiny vyberať, lebo otec sa preukázateľne už teraz nevie dostať po maloletého na styk okolo 15,00 hod. Súd zastáva názor, že je pochopiteľné a na mieste, že by otcovi jeho rodičia pomáhali, ale pri terajšom otcovom pracovnom zaradení by vlastne robili vnukovi len taxikára a samotný maloletý by sa práve skorším stávaním či dochádzaním pri svojom veku dostal do nepohody. Súd pri týchto úvahách kládol na prvé miesto záujem dieťaťa. Súd je toho názoru, že v súčasnosti nie je taký dôvod prospešný pre dieťa, aby maloletého zveril do SOS. Dodáva, že myšlienka SOS nie je zavrnutiahodná de lege ferenda, ale závisí to od veku dieťaťa a od toho, od kedy by mohol napríklad sám cestovať u obce K. do školy do S.. Súd rešpektuje záujmy otca na rovnakú starostlivosť o dieťa a fakt, že obaja rodičia majú rovnaké práva na dieťa. Ale rodič a tu otec má nie len práva ale aj povinnosti, medzi ktoré patrí aj povinnosť podieľať sa na správnej a nerušenej výchove svojho syna. Preto aj súd návrh otca na SOS zamietol.

54. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že v súčasnosti matka striktno dodržiujúc súdom určený rozsah styku nedovolí, aby si otec prišiel prevziať dieťa do družiny a ani aby jeho rodičia otca pre dieťa prišli citujúc závery rozhodnutia, že ona je povinná dieťa odovzdať otcovi. Súd mal objektívne preukázané dôvody, prečo si otec reálne neskôr pre syna chodí cez týždeň na styk (dlhšie mu trvá cesta z pracoviska v Rakúsku) a mal preukázané aj to, že po neskoršom prevzatí si syna ho aj neskoro vracia, niekedy aj o 20,00 hod. Súd majúci na pamäti budovanie a upevňovanie väzieb medzi maloletým a otcom i jeho rodičmi upravil formu, akým bude matka povinná dieťa otcovi odovzdávať. Súd pritom vychádzal z toho, že pokiaľ starý rodičia svojmu synovi pomôžu, tým, že mu mal. V. vyberú už o tej 15,00 hod. (ako je to uvedené v poslednom rozsudku o styku), tak bude mať V. čas pr. na napísanie si úloh u starých rodičov bývajúcich tiež v K. a otec po návrate z práce už nemusí strácať čas ďalším cestovaním

do S. ale priamo venovať sa synovi. Následne večer bude otec syna matke vracat'. Na základe týchto myšlienkových pochodov súd upravil formu odovzdávania dieťaťa tak ako je to uvedené v 5 výroku tohto rozsudku. Teda matka je povinná odovzdať dieťa osobne alebo prostredníctvom svojej matky (ktorej dôveruje) a to buď otcovi alebo jeho rodičom. Samotná matka uviedla, že s takýmto odovzdávaním cez starých rodičov ona problém nemá, ale že syn nepôjde dobrovoľne, lebo starých rodičov nemá rád. K tomu súd len dodáva, maloletý nemá zase tak veľký počet starých rodičov, aby si mohol vyberať. Skôr matka by ho mala viesť k tomu, aby rešpektoval starých rodičov z oboch strán. Maloleté dieťa nemá starých rodičov doživotne a k povinnostiam rodičov (tu matky) patrí v rámci výchovy učiť dieťa aj k úcte a rešpektu k starším. V konaní súd nemal preukázané, že by maloletý reálne starých rodičov rád nemal. Na druhej strane, ak vychádza súd z vzájomných vyjadrení rodičov (často skôr hádok) z pojednávania, je pochopiteľné že dieťa je sčasti ovplyvňované aj vzájomným negatívnym správaním medzi rodičmi a hlavne ak má vedomosť, že starí rodičia podávajú na jeho matku trestné oznámenie.

55. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

56. Podľa § 37 ods. 4 Zákona o rodine, na zabezpečenie účelu výchovného opatrenia alebo na zabezpečenie úpravy rodinných a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa počas výkonu výchovného opatrenia podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3 súd môže rodičom dieťaťa, osobám, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 45 alebo § 48, budúcim osvojiteľom, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti podľa § 103, osvojiteľom alebo poručníkovi, ktorý sa o maloleté dieťa osobne stará, uložiť a) povinnosť spolupracovať so zariadením podľa odseku 2 alebo podľa odseku 3, s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom, b) inú povinnosť.

57. Podľa § 37 ods. 7 Zákona o rodine, súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom a s príslušným zariadením.

58. Podľa § 37 ods. 8 Zákona o rodine, súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

59. Vzhľadom na tieto v súčasnosti narušené vzťahy medzi rodičmi, súd akceptoval návrh kolízneho opatrovníka nariadiť rodičom výchovné opatrenie formou sociálneho alebo iného odborného poradenstva konajúc v záujme dieťaťa. Súd rodičom uložil túto povinnosť na dobu 6 mesiacov, lebo toto obdobie považuje dostatočné, aby rodičia za pomoci tretej osoby a odborníka začali spolu komunikovať na báze slušnosti. Pod zlepšením komunikácie u rodičov súd očakáva jednak u matky to, aby sa naučila komunikovať s ocom aj ohľadom možných návrhov na jednorázové výnimočné úpravy styku. Na druhej strane súd od otca po výchovnom opatrení očakáva, že nebude zneužívať jeho žiadosti o nové a nové modely krátkodobých stykov. Súd ďalej apeluje na otca, aby sa po podrobení sa poradenstvu naučil nezaťahovať do jeho vzťahu s matkou maloletého samotného dieťa. Súd dodáva, že je neprípustné, negatívne pôsobiace na dieťa a aj podryvajúce jeho autoritu, aby pri vyhrotených rozhovoroch medzi ním a matkou dával telefón „na reproduktor“, aby širšieho rodinného okolia ich výmeny názorov počúvalo. Tu súd myslí na konkrétnu už vyššie uvádzanú udalosť, ktorú súdu uviedol samotný otec.

60. V závere otec alternatívne pripustením svojho neúspechu s SOS žiadal upraviť jeho styk so synom osobitne v dni štátnych sviatkov v Rakúsku, po ktoré má on voľno. Súd jeho žiadosť na „rozšírenie styku“ so začiatkom vždy o deň skôr po škole dieťaťa a s koncom v ním uvádzaný deň (deň prezentovaný ako štátny sviatok) akceptoval, lebo to považuje za vhodné a prospešné vo výchove dieťaťa. S týmto návrhom súhlasil aj kolízny opatrovník dieťaťa. Je to jeden z ďalších spôsobov, ako si otec môže upevňovať citový vzťah so synom. Matka s týmto návrhom síce nesúhlasila z dôvodu, že syn má svoj režim, ale žiadnu podstatnú námietku k tomu neudala. Tu však súd prihliadal, že ak v súčasnosti si otec dieťa bráva aj cez týždeň počas školského roku, tak takto rozšírený styk nebude na ujmu dieťaťu.

Otec síce označil ako štátne sviatky : 1.5., 21.5., 1.6., 11.6., 26.10., 8.12., avšak súd na internetovej stránke zistil, že všetky tieto dni nie sú štátnymi sviatkami (dňami pracovného pokoja)- takými to sú len: 1.5., 26.10., 8.12. Dni 21.5., 1.6., 11.6. štátnymi sviatkami nie sú , ale aj pri nich upravil súd otcovi so synom rozšírený styk z dôvodu, aby sa otec viac podieľal aj na školských povinnostiach svojho syna a to hlavne ak v tie dni bude „jeho“ povinnosťou dieťa do školy odviešť. Súd prihliadal na to, že ide len o obdobie v podstate dvoch necelých dní pri každom dátume a každé rozšírenie styku a to aj počas školského roku prispieva k budovaniu vzťahov medzi otcom a dieťaťom. Súd zastáva názor, že pri 9 ročnom chlapcovi je podstatné, aby s ním otec trávil čas aj cez týždeň, lebo obdobie školy je obdobím školských povinností a teda otec sa musí ako rodič prejavíť aj výchovou, budovaním disciplíny u syna, budovaním zodpovednosti pri písaní úloh. Súd si však neodpustí dodať, ide o osobné práva a povinnosti otca a nie o delegovanie jeho povinností ohľadom výchovy a starostlivosti na jeho rodičov. Samotným účelom tohto rozšírenia styku cez týždeň nie je len „technický“ širší styk otca dieťaťa, ale styk podporujúci budovanie „osobných citových väzieb medzi otcom a dieťaťom“.

61. Záverom súd dodáva, že nezmenil styk otca s dieťaťom na každý Veľkonočný pondelok . Dôvodom je skutočnosť, že obaja rodičia majú rovnaké práva hoc je maloletý chlapec a to sa týka aj sviatkov, medzi ktoré patrí práve Veľkonočný pondelok.

62. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 52 C.m.p. veta prvá nepriznajúc žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).

Podľa štvrtej časti C.m.p. sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

Podľa štvrtej časti C.m.p. sa postupuje aj pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní.

Podľa štvrtej časti C.m.p. sa postupuje aj vtedy, ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.